

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000-105/273/15/2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva L. O tassi lakos által meghatalmazott képviselője Dr. B. N útján benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 361/2010. (VII. 7.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos (jogi képviselője útján)
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

L. O tassi lakos (a továbbiakban: Panaszos) meghatalmazott képviselője útján közvetlenül a Panasztestülethez fordult és panaszt terjesztett elő a vele szemben 2010. január 11-én a Budapest, XVIII. kerület Alacskai úti Budapesti Közlekedési Vállalat (a továbbiakban: BKV) buszvégállomásában foganatosított rendőri intézkedés kapcsán.

A beadvány szerint a Panaszos a BKV Zrt. alkalmazásában álló autóbuszvezető, aki 2010. január 11-én az esti órákban végzett a Budapest, XVIII. kerület Alacskai úti buszvégállomáson a 182-es jelzésű autóbusz vezetőjeként. Az utasok leszállását követően a Panaszos elkezdte kitölteni a forgalmi munkalapját, ugyanis annak kitöltése után a járművel a dél-pesti garázsba kívánt hajtani, ahol a munkalap leadásával befejeződött volna a műszakja.

A munkalap kitöltése közben felszállt a buszra egy forgalmi tisztként bemutatkozó személy és „követelte” a gépjármű átadását. A Panaszos az autóbusz átadását megtagadta, ugyanis a jármű sérülésmentes leadásáért felelősséggel tartozik, továbbá a magát forgalmi tisztnek állító személy nem igazolta magát. Ezt követően felszállt az autóbuszra egy másik személy is, aki magát BKV vezérigazgató-helyettesnek nevezte és egy műanyag „bilétával” igazolta magát. A Panaszos tudomása szerint csak olyan személynek adhatja át a járművet, aki megfelelő igazolvánnyal igazolja magát. Az igazolásra a Panaszos nem tartotta a „bilétát” megfelelőnek, ezért az ismételt felszólításra továbbra is megtagadta a jármű átadását. A Panaszos az autóbuszban lévő rádión keresztül próbálta felvenni a kapcsolatot a fődiszpécserrel, illetőleg a területi diszpécserrel azért, hogy iránymutatást kérjen, hogy mi tévő legyen, de a rádió nem működött. A Panaszos ekkor megpróbált elindulni az autóbuszsal, de a magát forgalmi tisztként bemutató személy az autóbusz elé állt megakadályozva ezzel a jármű elindulását. Ezek után a Panaszos és a magát vezérigazgató-helyettesként bemutató személy telefonon hívta a Rendőrséget. A Panaszos telefonon tájékoztatta a rendőrségi diszpécsert a történekről, majd azt a választ kapta, hogy „ilyen esetekben a rendőrség nem jár el”, ugyanakkor a magát vezérigazgató-helyettesnek kiadó férfi telefonhívására a Rendőrség rövid időn belül megjelent a helyszínen.

A Rendőrség megérkezését követően a Panaszos mobiltelefonján felhívta a csoportvezetőjét, aki közölte vele, hogy adja át az autóbuszt, ugyanis a BKV forgalmi főmérnöke elrendelte azt. A csoportvezetővel történt telefonbeszélgetést követően a Panaszos elnézést kért a történekről, összeszedte a dolgait, majd haza kívánt indulni. A Rendőrség munkatársai a Panaszost nem engedték el a helyszínről, kettő alkalommal meg is szondáztatták, majd előállították a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra, ahol kihallgatták. A Panaszost többszöri felvilágosítás kérése ellenére nem tájékoztatták előállításának okáról. Ezt követően 2010. január 12-én 03:35 órakor bocsátották szabadon. Távozásakor nem adtak a részére a kihallgatásáról készült jegyzőkönyvből, csak az előállítás okáról szóló igazolásból, amely hiányos tartalmú volt, továbbá a letéti tárgyról felvett jegyzőkönyvből kapott egy-egy példányt.

A panaszbeadvány alapján megállapítható, hogy a Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- telefonhívására a Rendőrség érdemben nem reagált,
- előállításának okát, jogszerűségét,
- előállításával kapcsolatos felvilágosítás elmaradását,
- az előállítás időtartamáról szóló igazolás hiányos kitöltését.

II.

A Panaszos beadványát a Panasztestület megvizsgálta és 2010. július 7-én, a 361/2010. (VII. 7.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri eljárás érintette a Panaszos tisztességes eljáráshoz, valamint a személyi szabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogát.

A Panasztestület megállapította továbbá, hogy a Panaszos átvizsgálása mellőzhető lett volna, mivel semmi sem utalt arra, hogy támadásra vagy önvészély okozására alkalmas tárgy tartana magánál, így a Rendőrség ezen intézkedése sértette a Panaszos személyi szabadságát. A Rendőrség az arányosság követelményének figyelmen kívül hagyásával döntött a Panaszos előállítása mellett, ami a Panaszos személyi szabadságának, továbbá a tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a súlyos sérelmét okozta. A Panaszos előállításának időtartamáról szóló igazoláson nem tüntette fel, hogy a személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedésre az Rtv. mely jogszabályi rendelkezése alapján került sor. Ezek sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A panaszolt rendőri intézkedés tevékenységsorozata összetett tényállást képezett, amelynek minden részletre kiterjedő tisztázására formalizált eljárásban a Panasztestületnek – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja, azonban a Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése azt szükségessé tette. A tényállás tisztázására foganatosítandó eljárási cselekmények az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében biztosított 15 napos ügyintézési határidőn belül nem voltak végrehajthatók, ezért 2010. augusztus 5-én a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján az ügyintézés határidejének – 2010. augusztus 12-től számított – huszonkét munkanappal történő meghosszabbítása felől végzésben döntöttem.

III.

A rendelkezésre álló, továbbá az eljárás során beszerzett bizonyítási eszközökből a következők állapíthatók meg.

A BRFK 01000-519509/2010. id. számú jelentése szerint a központi ügyeleten rögzített hanganyag – amely a Panaszos és a központi ügyeleten szolgálatot teljesítő rendőr között zajló telefonbeszélgetést tartalmazza – nem áll rendelkezésre, ugyanis azt a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) rendelkezései szerint, valamint az Rtv. 42. § (7) bekezdés a) pontja¹ alapján már törölték.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság szolgálatparancsnoka, illetve járőrei 2010. január 11-én, 20:45 órakor a központi ügyelet vezetőjétől azt az utasítást kapták, hogy

¹ Rtv. 42. § (7) bekezdés a) pontja szerint:

„(7) Ha a (6) bekezdésben megjelölt eljárás lefolytatásához vagy az ott meghatározott egyéb célból azokra nincs szükség,
a) az (1) bekezdés alapján rögzített felvételt a rögzítést követő harminc nap elteltével, törölni kell.”

jelenjenek meg a Budapest, XVIII. kerület Alacsikai úti lakótelep buszvégállomásánál, ugyanis onnan rendőri segítséget kértek. A rendőröket tájékoztatták, hogy a segítségkérés a másnap megtartandó BKV sztrájkjal kapcsolatos, továbbá felhívták a figyelmüket, hogy a sztrájkjal kapcsolatos bejelentéseket kiemelt fontossággal és körültekintéssel kell kezelni.

A rendőrök a megadott helyszínre 20:55 órakor érkeztek, ahol adatgyűjtésbe kezdtek és meghallgatták a bejelentéssel érintett négy személyt.

A meghallgatás során a BKV Közlekedési Vezérigazgató-helyettese (a továbbiakban: vezérigazgató-helyettes) elmondta, hogy 20:31 órakor érkezett a buszvégállomásra, ahol a BKV Fődiszpécseri Csoport vezetőjével (a továbbiakban: fődiszpécseri csoportvezető), illetve 1 fő buszvezetővel a Panaszos által vezetett autóbust kívánták átvenni, mivel azt a másnap megtartandó sztrájk miatt egy védett garázsba akarták szállítani. A vezérigazgató-helyettes elmondta továbbá, hogy igazolták magukat a Panaszos felé, majd közölték a szándékaikat. A Panaszos először verbálisan utasította el a három személyt, majd a busz első ajtajánál lévő lépcsőn álló fődiszpécseri csoportvezetőre csukta a busz ajtaját, akinek ebből sérülése nem keletkezett. Ezek után a Panaszos a táblákat kezdte leszerelni az autóbusz belső teréből, majd közölte, hogy nem adja át a járművet, mivel neki az a kötelessége, hogy a műszak végeztével a dél-pesti garázsba leszállítsa azt. A vezérigazgató-helyettes, a fődiszpécseri csoportvezető, illetve a másik buszvezető ekkor már felmentek a buszra, és újra „szép szóval” megkérték a Panaszost, hogy engedje át az autóbust. A Panaszos erre felháborodott és kettő esetben a vele szemben álló fődiszpécseri csoportvezetőt bal alkarjával, annak mellkasán meglökte, aki ettől hátrébb tántorodott. Ezt követően a Panaszos az elé kerülő vezérigazgató-helyettest lökte meg egy alkalommal, szintén a bal alkarjával, szintén a mell részén, aki úgyszintén hátrébb tántorodott. A Panaszos támadásától megijedve a fődiszpécseri csoportvezető leszállt az autóbusról és a kocsiszekrény eleje előtt akart a gépkocsijához sietni, hogy segítséget kérjen. Ekkor a Panaszos egy alkalommal „megindította” a buszt, de ez nem érte el, illetve nem érintette a fődiszpécseri csoportvezetőt. A Panaszos eközben becsukta az autóbusz ajtajait. A buszon rekedt vezérigazgató-helyettes és a másik buszvezető arra kérték a Panaszost, hogy nyissak ki az ajtókat, de a Panaszos ezen kérésnek csak kb. öt perc elteltével tett eleget. A buszról történt leszállást követően a vezérigazgató-helyettes segítséget kért a rendőrségtől.

A vezérigazgató-helyettes által elmondottakat a fődiszpécseri csoportvezető, illetőleg a másik buszvezető alátámasztották és elmondták, hogy az incidens során sérüléseik nem keletkeztek, de a Panaszos agresszív, támadó magatartása ijedelmet keltett bennük.

A Panaszos a rendőrök kérdésére elmondta, hogy műszakjának végeztével három személy lépett oda hozzá, majd az egyik személy vezérigazgató-helyettesként igazolta magát és közölte, hogy adja át a részükre az autóbust. A Panaszos közölte velük, hogy ő már 16. éve sofőr, de még nem hallott ilyet, tudomása szerint neki csak a dél-pesti garázsba lehet leadnia az autóbust, melyet nem ad át senki részére. Ezt követően elkezdte összeszedni a busz belső teréből a táblákat, majd ahogy a busz vezetőfülkéjéhez igyekezett a vezérigazgató-helyettes és a fődiszpécseri csoportvezető állták el az útját. Kérte őket, hogy engedjék továbbmenni a vezetőfülkéhez, de nem engedték, sőt több alkalommal meg is lökték. Valahogy sikerült eljutnia a vezetőfülkéhez, ahol megnyomta a vészgombot, ami nem működött, majd mobiltelefonon felhívta a diszpécseret. A diszpécser közölte a Panaszossal, hogy az eljárás jogszerű és át kell adni az autóbust a három személynek. Ezt követően a Panaszos átadta a buszt az említett személynek.

A Panaszos elmondta, hogy a három személy részéről támadásnak vélte az egész eseményt.

A rendőrök kitérkezésekor az autóbuszt a Panaszos már átadta a másik buszvezetőnek, aki a helyszínről a járművel együtt eltávozott. A vezérigazgató-helyettes kérésére a Panaszos önként – a BKV ellátmányából származó –, a BKV részére alkoholszondát fűjt, amely eredménye negatív lett.

Az intézkedő rendőrök rádión keresztül jelentették a történeteket az ügyeletnek, majd azt az utasítást kapták, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt állítsák elő a Panaszost a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra, melyet 21:23 órai kezdettel meg is kezdtek. A rendőröket utasították továbbá, hogy a további érintett személyeket kérjék meg arra, hogy fáradjanak be a Rendőrkapitányságra.

A Panaszos előállításáról készült 01180/500453/2010/ id. számú rendőri jelentés szerint az igazoltatására az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján, a ruházatátvizsgálásra az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján, az előállítására az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján került sor.

Az előállítás közben szóban tájékoztatták a Panaszost a jogairól, illetőleg kötelezettségeiről, továbbá a várható eljárásról. A Panaszos szóban kérte, hogy az általa megjelölt jogvédő szervezet, valamint a BKV diszpécserszolgálat kerüdjön kiértésítésre arról, hogy őt előállították. A kiértésítéseket a későbbiekben a Rendőrség telefonon végre is hajtotta.

A Rendőrkapitányságon ismételt tájékoztatták az intézkedéssel kapcsolatos jogorvoslat, illetve panasztétel lehetőségéről, majd nyilatkozatot (kiértésítésről, élelmezésről, panaszról, illetve jogi képviselő kiértésítéséről) állítottak ki vele. Az e dokumentumon szereplő kérdésekkel kapcsolatosan a Panaszos szóban nyilatkozott, de az általa elmondottakat nem volt hajlandó aláírni.

A Panaszos gyanúsított kihallgatását követően részére igazolást állítottak ki (a rendőrségi előállítás időtartamáról), melyet aláírt és át is vett. Ekkor a rendőri intézkedéssel kapcsolatosan panaszt nem tett, a Rendőrkapitányságról 2010. január 12-én 03:35 órakor szabadon bocsátották.

IV.

Az ismertetett bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A Panaszos sérelmezte, hogy csak a vezérigazgató-helyettes bejelentésére jelent meg a Rendőrség ellenben az ő bejelentésére nem reagáltak. A panasz ezen részét érdemben nem áll módomban megvizsgáltam, tekintettel arra, hogy nem álltak rendelkezésre ezzel kapcsolatos adatok és dokumentumok, továbbá az Avtv. és az Rtv. rendelkezéseinek megfelelően a központi ügyeleten rögzített hanganyagot – a bejelentést követő 30 nap elteltével – már törölték. Ugyanakkor fontos kiemelni, hogy a történetek kapcsán a Rendőrség a helyszínen megjelent és intézkedéseket fogantatosított.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság munkatársai 2010. január 11-én 20:45 órakor utasítást kaptak a központi ügyelet vezetőjétől, hogy menjenek a Budapest, XVIII. kerület Alacskai úti BKV buszvégállomásra, ugyanis onnan a másnapra meghirdetett BKV sztrájkjal kapcsolatos eseményt jelentettek be. Az ügyelet tájékoztatta a rendőröket, hogy a BKV sztrájkjal kapcsolatos eseményeket kiemelt fontossággal kell kezelni.

A helyszínrre kitérkező rendőrök intézkedésüket – a 01180-2155/2010. ált. és a 01180/502491/2010/id. számú rendőri jelentések szerint – a szolgálati fellépés módjára

vonatkozó normáknak megfelelően kezdték meg². Ezek után adatgyűjtést végeztek, majd a rendelkezésükre álló adatok alapján a Panaszos igazoltatását az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint³ bűnmegelőzési, bűnüldözési célból hajtották végre, ugyanis a rendelkezésre álló elsődleges adatok alapján a Panaszos garázdaság bűncselekmény⁴ elkövetésével volt gyanúsítható.

Az adatgyűjtés alkalmával szerzett megállapításokat jelentették az ügyelet vezetőjének, majd azt az utasítást kapták, hogy a Panaszost bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt állítsák elő⁵ a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra.

Az előállítás megkezdése előtt a Panaszossal szemben ruházatátvizsgálat⁶ foganatosítottak, majd 21:23 órai kezdettel előállították a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra.

A Panaszossal szembeni személyes szabadságot korlátozó rendőri intézkedést az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja (lásd: 5. számú lábjegyzet) alapján hajtották végre. A törvényhely egy úgynevezett „megengedő” rendelkezést tartalmaz, miszerint „A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, (...)”. Ezek alapján az intézkedő rendőrnek mérlegelési lehetősége van arra vonatkozóan, hogy előállítást alkalmaz-e vagy sem.

---

² Rtv. 20. § (2) bekezdés I. fordulata szerint:

„A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (1) bekezdés I. fordulata szerint:

„A rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg.”

³ Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”

⁴ A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdése szerint:

„Aki olyan kihívóan közösséggellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

⁵ Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”

⁶ Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint:

„Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.”

Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés c) pontja szerint:

„(1) A ruházat, csomag és jármű átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat.

(2) Ruházat-, csomag-, járműátvizsgálásra kerülhet sor különösen:

c) személyi szabadságot korlátozó intézkedések foganatosításakor;”

A vizsgált esetben a rendőrök rendelkezésére álló elsődleges adatok szerint a Panaszos garázdaság bűncselekményének elkövetésével volt gyanúsítható, amely jellegénél fogva köznyugalom elleni, kirívóan közösségellenes és erőszakos jellegű magatartást feltételez. Az ilyen jellegű cselekmények elkövetőivel szemben a határozott rendőri fellépés „kifejezetten” szükséges, mivel az állampolgárok részéről alapvető társadalmi igényként – és a rendőri intézkedésekkel szemben támasztott elvárásként is – fogalmazódik meg a köznyugalom és a közrend biztosítása.

A helyszínen megállapított elsődleges tényállás alapján a rendőrök rádión keresztül jelentést tettek az ügyeletes tisztnek, aki kifejezett utasítást adott arra, hogy a Panaszost elő kell állítani (BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság 01180/39/2010. bü. számú jelentés), ezek alapján a rendőrök részéről az előállítással kapcsolatos mérlegelés, mint lehetőség fel sem merülhetett.

Álláspontom szerint a Rendőrség a jogszabályok adta lehetőséggel élve elsősorban és kizárólag a bűncselekmény felderítése érdekében döntött a Panaszos előállításáról, ezzel is biztosítva azt, hogy az időmúlás ne akadályozza meg annak esélyét, hogy az eseményeket azok megtörténtét követően azonnal fel lehessen deríteni.

Ezek alapján az eset összes körülményét figyelembe véve megállapítom, hogy az előállítás megfelelő jogalappal, jogszerűen, szakszerűen és az arányosság⁷ követelményeinek figyelembevételével került végrehajtásra, így az előállítás okával és jogszerűségével kapcsolatos panaszt elutasítom.

Az előállítás időtartama kapcsán álláspontom a következő. Az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvételét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magában, de ezzel kapcsolatos érdemi döntést nem eredményez. Az előállítást követően felvett adatok birtokában mérlegel és dönt a rendőrhatóság arról, hogy az előállított személlyel szemben milyen eljárási cselekményt foganatosít.⁸

Az előállítás foganatosítása során, objektív okokból – az előállítással kapcsolatos egyes rész-cselekmények elvégzése miatt (pl. az előállított személy jogainak biztosítása, teljesítése) – az előállítással kapcsolatos eljárási cselekmények elvégzése ténylegesen 2010. január 11-én 21:23 órától 2010. január 12-én 03:35 óráig tartott (hat óra tizenkettő perc). A törvényi szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át (...)”⁹ tarthat. A szükséges idő ez esetben nyilvánvalóan a Panaszos előállítás során elvégzendő feladatokhoz, az ügy kapcsán az egyik érintett tanú kihallgatásához, továbbá a Panaszos gyanúsítottként történt kihallgatásához szükséges időt jelentette.

---

⁷ Rtv. 15. §-a szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

⁸ Fővárosi Bíróság 20.K.32.593/2007/8. számú ítélet indokolása

⁹ Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„A Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

„Az előállító helyiségben történő elhelyezéskor, az előállított, elővezetett, visszatartott személyt fel kell világosítani az intézkedés várható időtartamáról. Ruházatát át kell vizsgálni, és tőle el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogva tartáskor sem tarthat magánál. Nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról, szükség esetén orvosi ellátásban kell részesíteni.”¹⁰

A Panaszos azon sérelme kapcsán, miszerint nem kapott az előállításával kapcsolatos felvilágosítást, továbbá a részére kiállított, majd kiadott, az előállítás időtartamáról szóló igazolás hiányos tartalmú, a BRFK által a rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján az alábbiakat állapítottam meg.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság 01180/500453/2010. id, a 01180/39/2010/ bü., a 01180/502491/2010/ id. és a 01180-2155/2010. ált. számú rendőri jelentésekből egyértelműen megállapítható, hogy az előállítás okáról, annak várható időtartamáról szóló, továbbá a jogorvoslati jogait tartalmazó szóbeli tájékoztatásokat a Panaszos több alkalommal megkapta. Az előállítás időtartamáról szóló igazolást a Panaszos részére átadták, melynek átvételét aláírásával igazolta, panaszt ekkor nem terjesztett elő.

A panasz szerint az előállítás időtartamáról szóló igazolás tartalma hiányos. Az irat megtekintését követően megállapítottam, hogy azon valóban nem szerepel az, hogy az Rtv. mely szakasza, mely bekezdése, illetőleg mely pontja alapján tartózkodott a Panaszos a Rendőrségen.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése¹¹ szerint az előállítottat írásban, vagy szóban tájékoztatni kell az előállítás okáról, majd az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani. Az előbbiekben említettek alapján a Panaszos szóbeli tájékoztatása több alkalommal is megtörtént arra vonatkozóan, hogy mi az előállításának oka, továbbá az előállítás időtartamáról szóló tájékoztatást is átvette. Az Rtv. nem írja elő, hogy az előállítás időtartamáról szóló igazolásnak kötelezően milyen tartalmi elemeket, illetve adatokat kell tartalmaznia, csak azt, hogy *„az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani”*, ami a Panaszos részére meg is történt.

Az összes körülményt figyelembe véve megállapítom, hogy a Rendőrség eleget tett törvényi kötelezettségének, amikor tájékoztatta a Panaszost az előállításának okáról és az előállítás időtartamáról (lásd: 11. számú lábjegyzet), továbbá tájékoztatta a rendőri intézkedéssel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeiről¹². Mivel alapjogsérelem e tekintetben nem állapítható meg, ezért a panasz e részét is elutasítom.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

---

¹⁰ Szolgálati Szabályzat 51. § (3) bekezdése.

¹¹ Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján:

„Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

¹² Szolgálati Szabályzat 4.§ (6) bekezdése szerint:

„Ha a rendőr az Rtv. V. fejezetében foglalt intézkedést vagy a VI. fejezetében foglalt kényszerítő eszközt alkalmaz, ezt követően az intézkedés alá vont személyt tájékoztatja az Rtv. szerinti panasztétel lehetőségéről.”

V.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában az előállítás okára, annak időtartamára, továbbá az előállítás időtartamáról szóló igazolás hiányos tartalmára vonatkozóan tett megállapításaival és az azokból levont következtetésekkel a határozat IV. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította:

„(...) a Testület úgy foglalt állást, hogy az elkövető személyére, az eset körülményeire és a vélelmezett bűncselekmény jellegére is figyelemmel a panaszos átvizsgálása mellőzhető lett volna, mivel semmi sem utalt arra, hogy az átvizsgált személy (aki egy, a szolgáltatást éppen befejező buszvezető) támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgyat tartana magánál. Ugyanakkor a Testület álláspontja szerint a rendőrségnek ez az intézkedése sértette a panaszos személyi szabadságát.”¹³

A Panasztestület e kérdés kapcsán képviselt álláspontjával az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

A Panaszos ruházatátvizsgálására az Rtv. 31. § (1) bekezdése (lásd: 6. számú lábjegyzet) alapján került sor, mely szerint akivel szemben személyes szabadságot korlátozó intézkedést foganatosít, a rendőr annak ruházatát a támadásra, vagy önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából, előzetes figyelmeztetést követően átvizsgálhatja.

A ruházatátvizsgálás a rendőr, illetőleg az intézkedés alá vont személy testi épségének védelmét szolgáló úgynevezett megelőző intézkedés¹⁴. Ezt az intézkedést különösen indokoltá tette a határozat IV. részének 7. oldalán kifejtett, a Panaszos által elkövetett erőszakos jellegű bűncselekmény gyanúja. A ruházatátvizsgálás végrehajtásának megítélése szempontjából egyébként teljesen irreleváns az a körülmény, hogy az átvizsgált személy egy, a szolgáltatást éppen befejező buszvezető volt.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a Panaszos beadványában ruházatának átvizsgálásával kapcsolatosan nem terjesztett elő panaszt.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezete;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (7) bekezdés, a 100. § (1) és (2) bekezdései, a 109. § (1) és (3) bekezdései;

¹³ Panasztestület 361/2010. (VII. 7.) számú állásfoglalás III. rész 11. oldal negyedik bekezdése

¹⁴ 1994 évi XXXIV. törvény indokolása a rendőrségről V. fejezet a 30-31. §-hoz:

„(...) Az intézkedés célja az intézkedő rendőr, illetőleg a személyi szabadságban korlátozott személy testi épségének védelme, (...)”

- *a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. §-a, a 20. § (2) bekezdés I. fordulója, a 29. § (1) bekezdése, a 31. § (1) bekezdése, a 33. § (2) bekezdés b) pontja, a 33. § (3) és (4) bekezdése, a 42. § (7) bekezdés a) pontja, a 92. § (1) és (2) bekezdései és a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;*
- *a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (1) bekezdés I. fordulója, a 4. § (6) bekezdése, a 40. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja, az 51. § (3) bekezdése;*
- *A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdése.*

Budapest, 2010. szeptember 14.

**Dr. Hatala József r. altábornagy sk.
országos rendőrfőkapitány**